

kan altsaa ved Testamente forlange, at der skal finde offentligt Skifte Sted, der maa ikke være noget uskiftet, Enken skal ikke have Lov til at sidde i uskiftet Bo. Denne Bestemmelse er slet ikke omtalt, heller ikke under Behandlingen i det andet Ting, og det er dog klart, at hvis man vedtager noget saadant som § 8, vil man komme i Strid med denne Bestemmelse og ikke kunne bestemme med den rette Gyldighed, at der skal ske offentlig Skiftebehandling, naar Enken kunde komme med denne Lov og sige: Nej, jeg har Ret til at sidde i uskiftet Bo, og det vil jeg. Jeg finder derfor, at medens de andre Bestemmelser i Lovforslaget ere til at anbefale og i mange Henseender stemme med Tidsaanden — de ville vistnok ingenlunde faa nogen større Betydning, men de ville i ethvert Tilfælde bevirke, at saa taler man ikke mere om de Ting, saa har man ikke de Ønsker mere, men har faaet saa mange flere Ønsker opfyldte —, saa bør man paa det bestemteste modsætte sig denne Paragraf, og det vil jeg i alt Fald for mit Vedkommende gøre.

Berthelsen: Det foreliggende Lovforslag er jo et Led i de Bestræbelser, der, — hvad jeg fra mit Standpunkt er glad ved — søge at vinde frem, og som gaa ud paa, at Kvinden i sin Stilling til Samfundet anerkendes som Menneske. Det har for mit Vedkommende glædet mig i høj Grad at høre det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) give de fleste Paragraffer i dette Lovforslag sin Tilslutning, saaledes ogsaa § 7. Jeg har nemlig hørt, at der skal være Tilfælde, hvor der paa Sagførerkontorer sidder Mænd og Kvinder med samme Eksamen, men medens det er tilladt Mændene at være Vidner i de Tilfælde, der ere omtalte i § 7, er det ikke tilladt Kvinden, netop fordi hun er Kvinde. En saadan Ordning er absolut uheldig og maa anses for saa antikveret, at det er ønskeligt og heldigt, at den bliver forandret.

Det ærede Medlem kunde under ingen Omstændigheder gaa med til § 8, idet han sagde, at en Kvinde kunde være ganske uduelig til at administrere et Bo, og hvis Manden ikke forinden sin Død havde anset Hustruen for tilstrækkelig duelig dertil, idet han ikke havde tillagt hende Ret til at sidde i uskiftet Bo, vilde det vistnok være uheldigt, om hun uden videre havde Lov til at hensidde i uskiftet Bo. Men man kunde jo ogsaa vende Forholdet om og tænke sig, at en Mand var fuldstændig uduelig; han har dog den juridiske Ret

til at hensidde i uskiftet Bo. Jeg tror, at Tiden nu er kommen til, at man ogsaa paa dette Omraade maa give Kvinden den samme Ret, som Manden har.

Jeg vil altsaa meget anbefale denne Sags Fremme paa det Grundlag, som foreligger fra det andet høje Ting, hvor Lovforslaget er blevet enstemmig vedtaget, skønt der har været Ønsker fremme om at gaa endnu videre. Et saadant Ønske kunde jeg ogsaa nære, men jeg mener, det hører ikke hjemme her. Jeg skal derfor paa Meningsfællers og egne Vegne meget anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Justitsministeren (Alberti): Medens de første syv Paragraffer i Lovforslaget ikke give Anledning til nogen væsentlig Uoverensstemmelse, er dette derimod til min Overtalelse Tilfældet med § 8, der vil tillægge Enken samme Ret, som Manden nu har, til efter Mandens Død at forblive hensiddende i uskiftet Bo. Det er rigtigt, som det ærede Medlem, der først havde Ordet (P. G. C. Jensen), sagde, at Lovforslaget paa dette Punkt indeholder Forslag til en meget betydningsfuld Forandring i den bestaaende Lovgivning; men jeg kan dog ikke se, at den foreslaaede Forandring gaar ud over, hvad der er ret, billigt og naturligt. Naar Manden uden Hensyn til, hvorledes han er, og uden Hensyn til, om Hustruen samtykker deri, har Ret til at blive hensiddende i uskiftet Bo, forekommer det mig, at der er ganske den samme naturlige Ret for Hustruen til, hvis Manden dør først, og hun altsaa bliver Enke, da at forblive hensiddende i uskiftet Bo. Man kan naturligvis altid anføre Undtagelsestilfælde, men jeg tror ikke, at man skal tage saa afgørende Hensyn til dem, naar det drejer sig om at opstille en almindelig Regel. Der kan naturligvis anføres Undtagelsestilfælde, idet der kan være en ellers udmærket Hustru, som ikke egner sig til at fortsætte Forretningen eller til overhovedet at være den, der raader og disponerer over den fælles Formue. Men ganske det samme kan jo siges — og har altid kunnet siges — overfor Manden, at der kan være overordentlig mange Tilfælde, hvor Manden aldeles ikke egner sig dertil, selv om han har været en udmærket Mand. Og der kan ogsaa være Tilfælde, hvor han ikke har været en udmærket Mand, men alligevel har han Ret til at sidde i uskiftet Bo. Der kan være Tilfælde, hvor Manden slet ikke egner sig til at hensidde i uskiftet Bo, og hvor Børnene kun med største